

2019. június 2. – Mennybemenetel – Lk 24,46-53 – Érzések sodrában

A tanítványok az érzések sokaságát élik át rövid idő alatt. „*Megrettennek*” Jézus láttán. „*Félelmükben*” azt hitték, valami lelket látnak. „*Miért rémültetek meg? Miért támadt kétség a szívetekben?*” – kérdezi Jézus. Kétség, csodálkozás... Még akkor is, azután is, hogy Jézus megmutatta nekik a sebeit.

Rettegés, félelem, rémület, kétség, csodálkozás...

„*És akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az írásokat*”. S mivel halálával és feltámadásával beteljesedett az Írás, ez adjon erőt nekik, hirdessék a népeknek, hogy térjenek meg! Kövessék Isten parancsait. „*Ti vagytok erre a tanúk.*”

Aztán az érzések sokja után a belátás, a meglátás, a megértés után, amikor felfogják „tanú” voltukat, újabb megrázkódtatás: Jézus végleges eltávolodása.

Hogy a Mennybe emelkedett, vagy csak visszavonult? Tény, hogy a tanítványoknak a továbbiakban fizikai jelenléte nélkül kell tanúságot tenni róla. S hogy miről tudnak tanúságot tenni? Mit tudnak hirdetni a népeknek? Amit megtapasztaltak Istenről a jézusi példán keresztül.

Törekedjünk mi is a találkozásra, megtapasztalásra. Ez ad erőt a felismert igazság, az örömhír hirdetéséhez, továbbadásához. Nem a megértettnek, hanem az átéltnek lehetünk tanúi.

Berényi Rita, Debrecen